

LA SÍNDICA AVALUARÀ LA IMPLEMENTACIÓ DE LA NOVA LLEI D'ACCESSIBILITAT A BARCELONA

Vilà ha obert una actuació d'ofici que, en un principi, centrarà la investigació en el transport públic i més endavant ampliarà a altres àmbits municipals i ciutadans

L'any 2015, les queixes sobre accessibilitat s'han doblat i s'ha passat de 26 a 55

En l'informe de 2014, Vilà va dir que Barcelona és una de les ciutats més ben adaptades d'Europa, però encara hi ha moltes coses a millorar per tal d'assolir la plena autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació

La síndica de greuges, Maria Assumpció Vilà, avaluarà la implementació a Barcelona de la nova Llei d'accessibilitat, aprovada l'octubre de 2014. La investigació es farà en una actuació d'ofici de llarg recorregut, oberta el 16 de desembre, que, en un principi, se centrarà en el transport públic i més endavant s'ampliarà a altres àmbits municipals i ciutadans. Al llarg de 2015, les queixes sobre accessibilitat s'han doblat --de 26 s'ha passat a 55, entre assessoraments tecnicojurídics i resolucions--. Vilà tractarà i analitzarà totes les reclamacions que no hagin generat un expedient propi en la citada actuació.

La Llei 13/2014 d'accessibilitat, del 30 d'octubre, té dos grans objectius. D'una banda, aconseguir una societat inclusiva i accessible, que permeti avançar cap a la plena autonomia de les persones, eviti la discriminació i propiciï la igualtat d'oportunitats per a tothom, especialment per a les persones que tenen alguna discapacitat. D'altra banda, la nova Llei busca actualitzar i facilitar un marc normatiu propi i més àgil en matèria d'accessibilitat, adequat a les directrius internacionals, europees i estatals.

En opinió de Vilà, la possibilitat de poder utilitzar plenament el transport públic condiona, en bona part, l'autonomia i l'autogestió de la vida de les persones amb diversitat funcional, evitant la dependència de terceres persones i esdevenint un dels pilars de la igualtat, especialment en un entorn urbà. I, en aquest sentit, la síndica considera fonamental analitzar i fer seguiment de l'adaptació dels mecanismes, documents i plans a la nova normativa. Així, la defensora ha sol·licitat, entre altra

documentació, informació sobre la vigència del Pla Director d'Accessibilitat Universal a Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), si s'ha fet una avaluació del citat pla o si existeix o es treballa en un nou pla d'accessibilitat.

Ja en l'informe anual de 2014, Vilà va incloure una àmplia reflexió sobre l'accessibilitat i la vida independent. La síndica deia, i així ho veu un any després, que Barcelona és una de les ciutats més ben adaptades d'Europa, però que encara hi ha moltes coses a millorar per tal d'assolir la plena autonomia, la igualtat d'oportunitats i la no-discriminació de les persones amb discapacitats.

Sobre el transport públic de Barcelona, en l'informe de l'any passat, s'apunta que la ciutat presenta un alt percentatge d'adaptació, però que encara hi ha millores a realitzar. La síndica reconeix en l'informe l'esforç realitzat, cosa que converteix la ciutat de Barcelona en una de les més accessibles d'Europa en mobilitat. La xarxa de busos està adaptada en la seva totalitat (tot i que ara apareixen nous reptes, com l'accés dels *scooters* a la xarxa pública de transport), mentre que al metro es treballa progressivament per a l'adaptació de les instal·lacions i els accessos, però resten encara algunes estacions estratègiques sense adaptar, es diu en el document.

Ocupació excessiva de les voreres

L'espai públic ha de ser accessible perquè pugui ser utilitzat per totes les persones en les mateixes condicions de seguretat i igualtat. Una qüestió que preocupa particularment a la defensora és l'ocupació excessiva de les voreres, un fet que dificulta la circulació de les persones amb mobilitat reduïda. Segons la síndica, l'Ajuntament hauria de repensar la seva intervenció en l'espai públic i ja, en l'informe de 2014, va demanar augmentar el llindar d'exigència i que s'establissin actuacions coordinades i protocols d'inspecció que facilitessin l'obertura d'expedients sancionadors.

L'educació és un dels pilars fonamentals de la societat, i en aquest sentit, l'accessibilitat als centres educatius és decisiva per garantir el dret a l'educació, destaca Vilà en el document que va presentar davant del Consell Plenari el passat febrer. En un informe d'abril de 2014, realitzat pel Consorci d'Educació de Barcelona, sobre l'accessibilitat als centres educatius públics de Barcelona (des de llars d'infants fins a instituts i instituts escola), del total de 339 centres públics de la ciutat, l'informe conclou que 254 són accessibles o accessibles des de l'exterior, 49 són parcialment accessibles i 36 no són accessibles. Un aspecte que crida particularment l'atenció, i que la síndica recull en el seu darrer informe anual, és que la distribució de centres no accessibles és força desigual en funció dels districtes. Així, mentre a l'Eixample tots els centres són accessibles, a Horta-Guinardó hi ha 11 centres no accessibles. La síndica té previst demanar si aquestes xifres han sofert alguna modificació en els darrers mesos.

La reserva d'habitatges públics per a persones amb discapacitat es mou entre el 3 i el 4%, segons diferents legislacions. Concretament, a Barcelona, a través del Reglament del Registre de Sol·licitants d'Habitatge amb Protecció Oficial, s'estableix que la reserva d'habitatges per a contingents especials serà com a mínim del 3% del nombre

d'habitatges, que es destinaran a persones amb mobilitat reduïda, per sota del mínim del 4% que estableix la normativa estatal, subratlla la síndica en l'informe de 2014.

L'any passat, la síndica va emetre un seguit de recomanacions que continuen vigents, les principals de les quals són aquestes:

--Vetllar per un estricte compliment de la normativa en matèria d'accessibilitat. Els recents canvis legislatius han de comportar també canvis en el desplegament de les actuacions que realitza l'Ajuntament per tal d'assolir la plena integració i l'accessibilitat universal.

--Planificar a nivell municipal les intervencions promogudes pel Reial decret legislatiu 1/2013 i la Llei 13/2014 sobre accessibilitat a l'espai públic, i intensificar el control amb la concessió de visats, llicències i autoritzacions en relació amb els serveis i establiments d'ús públic.

--Mantenir una especial atenció a l'accessibilitat als centres d'ensenyament, ja que faciliten el dret fonamental a l'educació, perquè actualment a la ciutat hi ha un 10,6% de centres d'ensenyament no accessibles. En la programació per assolir aquest objectiu, caldria tenir en compte, també, la reducció de les diferències entre barris o districtes.

--En matèria de transport públic, cal treballar per aconseguir adaptar completament tota la xarxa de metro de la ciutat. Cal formar el personal del transport públic sobre l'atenció a persones amb discapacitat, tant pel que fa al tracte com pel que fa a la utilització dels mitjans de transport, i establir un percentatge de taxis accessibles. Són reptes en els quals la ciutat haurà de seguir avançant.

--Quant a la reserva d'habitatges per a persones amb discapacitat, es recomana que el Reglament del Registre de Sol·licitants d'Habitatge amb Protecció Oficial, que estableix un mínim d'un 3%, es pugui ampliar fins a un mínim d'un 4%.

--La revisió, per part de l'Administració municipal, de nombrosos projectes que afecten edificis públics i privats, amb o sense valor historicoartístic, amb uns altres paràmetres per la supressió de barreres arquitectòniques.